

DR. BORISLAV MIHAČEVIĆ

Izvirnost doktorske disertacije dr. Borislava Mihačevića se izkazuje pri interpretaciji Aristotela v navezavi na Heideggra. Avtor pokaže, da gre pri Heideggrovem projektu *Biti in času* za filozofsko privzetje Aristotelove praktične filozofije, pri čemer ugotavlja, da fundamentalna ontologija v *Biti in času* prinaša premik od *techne* k *phronesis*, s čimer se poudarek s kajstva človeka preusmeri na »kdo« človeka. Avtorjevo odlično poznavanje problematike Heideggrove fundamentalne ontologije, ki je pogojena z dobrim poznavanjem Aristotelove filozofije v etičnem, metafizičnem in političnem oziru, se izkaže tudi kot najboljša podlaga za njegovo prepričljivo razvitje tez filozofinje Hannah Arendt. Disertacija pa ne predstavi samo osnovnih konstelacij njene filozofije, pač pa uspešno pokaže na omejitve Heideggrove filozofije v njeni politološki dimenziji. Avtor tu ne poseže po obstoječih kritikah Heideggrove politične angažiranosti, ki ne premorejo resne filozofske utemeljitve in so preskromno zgolj ideološko politično motivirane, pač pa Heideggra kritizira z Aristotelove in Arendtine filozofske pozicije. Najizvirnejša filozofska poanta doktorske disertacije je izpostavitve manka v Heideggrovi fundamentalni ontologiji: spregled fenomena političnega, ki temelji na spregledu fenomena prijateljstva.